

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCII. ad annum CCCCXXX.

Parisiis, 1644

Epistola XXIX. Innocentii Papae I. Ad Clervm Et Popvlvm
Constantinopolitanvm. Commendat cleri & populi Constantinopolitani
constantiam in aerumnis perferendis, quae ei ob Ioannis Chrysostomi
exilium ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14918

hæc, pro eo atque decuit, cum Cyriaco diacono ad te dedimus, ne aduersariorum iniuria plus possit quam bona conscientia, dum in spe cum illa luctatur. Non enim opus est doceri te tot populorum doctorem & pastorem, optimos quosque sæpe atque adeo semper probari, an in vigore patientiæ persistant, neque alicui dolorum labori cedant. Et est profecto res stabilis & firma, conscientia bona in malis, quæ iniuste accidunt, omnibus: quæ nisi quis patientia vincat, iudiciū de se malæ suspitionis præbet. Omnia namque sustinere debet, qui Deo primum, deinde suæ quoque confidit conscientia: quandoquidem bonus atque honestus vir exerceri ad patientiam maxime potest, vinci autem non potest. Nam mentem eius diuinæ custodiunt scripturæ. Abundant autem exemplis lectiones sacræ quas populo tradimus: & omnes prope sanctos variis modis & continenter malis afflictos esse cum fide attestantur; quippe qui tamquam in aliquo iudicio explorati, tandem sic ad coronam patientiæ peruenere. Consoletur igitur caritatem tuam, frater reuerendissime, conscientia tua, quæ in tribulationibus solatium virtutis obtinet. Inspiciente namque ipso Christo Domino, in portu pacis petra constabit conscientia.

EPISTOLA XXIX.

INNOCENTII PAPÆ I.

AD CLERVM ET POPVLVM
CONSTANTINOPOLITANVM.

Commendat cleri & populi Constantinopolitani constantiam in ærumnis perferendis, quæ ei ob Ioannis Chrysoctomi exilium euenerant.

Innocentius episcopus, presbyteris & diaconis, totique clero & populo ecclesiæ Constantinopolitanæ, quæ sub Ioanne episcopo est, fratribus dilectis, salutem.

Ex Græco
Nicephori
lib. 13, c. 32.
Sozomen.
lib. 8, c. 6.

Ex literis dilectionis vestræ, quas per Germanum presbyterum & Cassianum diaconum ad nos dedistis, scenam malorum, quam ob oculos posuistis, anxia sollicitudine cognoui; & quibus ærumnis malisque fides laboret, repetita sapius lectione perspexi. Cui rei sola patientiæ conso-

conso-

consolatio medetur. Dabit enim breui Deus noster afflictionibus tantis finem, quas sustinuisse proderit. Sed enim hanc ipsam necessariam consolationem, in initio epistolæ dilectionis vestræ positam, consilium propositumque vestrum laudantes, intelleximus, multa patientiæ testimonia complectentem. Consolationem namque nostram, quam ad vos scribere debuimus, literis ipsi vestris præoccupastis. Eam siquidem laborantibus Dominus noster præbere patientiam solet, ut in ipsis tribulationibus seipso Christi serui solentur; secum ipsi reputantes, eadem antea sanctis, quæ ipsi patiuntur, accidisse. Sed & nos ex ipsis literis vestris afferre vobis solatium possumus. Non enim ab eo, ut vobis condoleamus, alieni sumus: siquidem & nos in vobis affligimur. Quis namque ferre possit, quæ ab illis designantur, quos maxime conueniebat pacificæ tranquillitatis & concordie studiosos esse? Nunc insolito more sedibus ecclesiarum suarum innocentes eiiciuntur episcopi. Quod sane primus frater & collega noster, episcopus vester Ioannes, per iniuriam est passus, causa indicta, & crimine neque obiecto neque audito. Quæ vero hæc prohibita ratio est, ut iudicii specimen non seruetur, aut de causa non quærat? In locum viuentium episcoporum alii subrogantur, quasi qui ab eiusmodi delictis prorumpunt, a quopiam iudicari possint recte quidquam vel dicere vel facere posse? Nunquam sane patres nostros talia ausos fuisse, sed potius vetuisse cognouimus, ne cui in locum viuentis per consecrationem alium substituendi sit potestas. Minime enim consecratio siue electio reprobæ honorem adimere episcopo potest: quandoquidem neque episcopus ille esse potest, qui inique substituitur: quoniam hæc contra Canonum obseruationem sunt. Canonibus porro obsequendum esse scribimus, qui Nicææ sunt decreti: quos solos consecrari decet ecclesiam catholicam, & iuxta eos iudicare. Si in aliis a quopiam proferuntur, a Nicænis Canonibus dissonantes, & hæreticos auctores referentes, ii a catholicis episcopis reiiciuntur. Hæreticorum namque inuenta catholicis Canonibus non sunt annectenda. Semper enim illi per contraria nefaria decreta, patrum Nicæanorum Concilium minuere intendunt.

Concil. Tom. 4.

L

Quapropter non solum hoc dicimus, istos sequendum non esse, verum etiam cum hæreticis & schismaticis seu dissidiosis dogmatibus condemnandum: quemadmodum antea in Sardicensi Concilio ab episcopis, qui nos præcesserunt, factum est. Nam quæ sic perperam inducuntur, magis damnare conuenit, quam ut quæ directe contra Canones statuuntur, aliquam habeant, fratres reuerendissimi, firmitatem. Ceterum quid contra istos in præsentia agendum? Synodali cognitione peropus est, quam dudum etiam cogendam esse censuimus. Sola enim illa talium procellarum motus sopire potest: quam ut obtineamus, vtile nunc fuerit medicinam & opem hanc ad voluntatem magni Dei & Christi eius Domini nostri referre. Omnia quæ diaboli inuidia ad fidelium explorationem sunt perturbata, pacabuntur. Stabilitate fidei nihil non sperare a Domino debemus. Nos quidem multum deliberamus & dispicimus, quomodo vniuersalis Synodus congregetur, ut de voluntate Dei turbulenti isti motus compescantur. Itaque interea sustineamus, & patientiæ muro circumuallati, omnia auxilio Dei nostri restitutum iri speremus. Quæcumque vero vos sustinuisse scripsistis, ea quoque omnia antea, quamuis diuersis maxime temporibus, a collegis vestris episcopis, Demetrio, Eulyfio & Palladio, qui Romam venerunt, & nobiscum fuerunt, percunctatione accurata cognouimus.

EPISTOLA

S. IOANNIS CHRYSOSTOMI

AD INNOCENTIVM PAPAM.

Pontificis summam sollicitudinem in ecclesiæ perturbationibus sedandis laudat, eique de paterna erga se beneuolentia gratias agit.

Innocentio episcopo Romæ, Ioannes in Domino salutem.

Scripta anno 406. cum foret in exilio.

CORPVS quidem nostrum vno eodemque loco tenetur, & stabilitum est: animus autem caritatis ala in vniuerso orbe circumuolitat. Proinde licet tanta